

מסמך 108

מסמך 108

משימתם וסעדם של מכוונני המחשבה

משימתם של מכוונני המחשבה בקרב הגזעים האנושיים הינה לייצג, ולהוות, את האב האוניברסאלי עבור היצורים בני התמותה של הזמן והמרחב; זוהי העבודה הבסיסית של המתת האלוהית. משימתם אף הינה לרומם את הדעת של בני התמותה ולהעתיק את הנשמות האלמותיות של בני האדם מעלה אל הגבהים האלוהיים ואל הרמות הרוחניות של מושלמות פרדיס. ובהתנסות של העתקת טיבו האנושי של היצור בר החלוק כך, אל טיבו האלוהי של הסופיון הנצחי, מביאים המכווננים לכדי קיום הוויה מטיפוס ייחודי, הוויה המורכבת מן האיחוד הנצחי של המכוון המושלם ושל היצור אשר הפך למושלם, ואשר לא ניתן היה לשכפל כמוה באמצעות טכניקת יקום אחרת.

דבר ביקום היקומים לא יוכל להחליף את עובדת ההתנסות ברמות לא-קיומיות. האל האינסופי הינו, כתמיד, שלם ומושלם, וכולל את אינסופיות כל הדברים כולם, למעט הרוע והתנסות היצור. האל איננו יכול לשגות; הוא חסין בפני השגיא. האל איננו יכול לדעת באופן התנסותי את מה שמעולם לא התנסה בו בעצמו; ידיעתו המקדימה של האל הינה קיומית. לפיכך יורדת רוח האב מעם פרדיס על-מנת להשתתף יחד עם בני התמותה הסופיים בכל התנסות אמיתית שלהם בנתיבת הרקעתם; אך ורק באופן הזה יוכל האל הקיומי להפוך באמת ובתמים לאביו ההתנסותי של האדם. אינסופיותו של האל הנצחי כוללת את הפוטנציאל להתנסות סופית, והדבר אכן הופך ממשי הודות לסעד של רסיסי המכווננים, החולקים הלכה למעשה את החליפות והתמורות של חיי בני האדם.

1. בחירה והשמה

כאשר המכווננים נשלחים מדיווינינגטון לשירות אצל בני התמותה, הם הינם זהים במתת האלוהיות הקיומית, אך נבדלים זה מזה באיכויות ההתנסותיות בהתאם לשיעור מגעם הקודם עם יצורים אבולוציוניים ובקרבתם. איננו יכולים להסביר את הבסיס שעל-פיו מושמים המכווננים, אך הננו משערים כי מתת אלוהית זו מוענקת בהתאם למדיניות חכמה ויעילה כלשהי התואמת את כשירותם הנצחית להסתגל לאישיות שבה הם שוכנים. אנו אכן מבחינים כי על-פי-רוב המכוון המנוסה יותר שוכן בדעת אנושית מטיפוס גבוה יותר; התורשה האנושית מהווה ככל הנראה גורם משמעותי בתהליך הבחירה וההשמה.

אף כי איננו יודעים זאת בוודאות, הננו מאמינים באמונה שלמה כי כל המכווננים הינם מתנדבים. אך בטרם הם מתנדבים, מצויים ברשותם מלוא הנתונים הנוגעים למועמד אשר בקרבו ישכנו. טיטות התורשה השרפיות ותבניות התנהגות החיים המשוערות משודרות דרך פרדיס אל סגל המילואים של המכווננים בדיווינינגטון, וזאת באמצעות טכניקת המחזירות המשתרעת פנימה למן בירות היקומים המקומיים ועד למטות יקומי העל. התחזית כוללת לא רק את גורמי התורשה הקודמים של בן התמותה המועמד, אלא גם את אומדן היכולת האינטלקטואלית והקיבולת הרוחנית המשוערות. וכך, המכווננים מתנדבים לשכון בדעת אשר את טבעה האינטימי העריכו זה מכבר באופן מלא.

המכוון המתנדב מתעניין בעיקר בשלוש מן האיכויות של המועמד האנושי:

מסמך 108

1. היכולת האינטלקטואלית. האם הדעת הינה נורמלית? מהו הפוטנציאל האינטלקטואלי, הקיבולת האינטלקטואלית? האם יוכל היחיד להתפתח לכדי יצור רצוני של ממש? האם תינתן לחוכמה הזדמנות לפעול?

2. הבחנה רוחנית. מהי ההסתברות להתפתחותה של הוקרה, להולדתו ולצמיחתו של טבע דתי. מהו הפוטנציאל של הנשמה, ומה סביר שתהא היכולת הרוחנית לקלוט?

3. עוצמות אינטלקטואליות ורוחניות משולבות. השיעור שבו ניתן לאגד או לשלב בין שתי התכונות האלה, על-מנת ליצור אופי אנושי איתן ולתרום להתפתחותה הוודאית של נשמה אלמותית בעלת ערך הישרדותי.

הננו מאמינים כי כאשר מוצגות לפניהם העובדות האלה, המכווננים מתנדבים למשימה מרצונם החופשי. ככל הנראה יותר ממכוון אחד מתנדב; וייתכן שחברי הסדרים המפקחים אשר הפכו לאישיים בוחרים מתוך קבוצת המכווננים המתנדבים את המתאים ביותר למשימת הפיכתה של אישיות המועמד בן התמותה לרוחנית ולנצחית. (בהשמת המכוון ובשירותו אין כלל חשיבות למין היצור).

הזמן הקצר המפריד בין ההתנדבות לבין המשלוח בפועל של המכוון, מנוצל, ככל הנראה, בבתי הספר של המשגוחים אשר הפכו לאישיים בדיווינינגטון, שם נעשה שימוש בתבנית פעולת הדעת של בן התמותה הממתיין, על-מנת להורות למכוון הנבחר מהן התכונות היעילות ביותר לגשת לאישיות ולהפוך את הדעת לרוחנית. מודל הדעת נוצר משילוב של נתונים המסופקים על-ידי שירות המחזירות של יקום העל. זוהי לכל הפחות הבנתנו שלנו, אמונה אשר גיבשנו כתוצאה מצירוף מידע שהתקבל הודות למגע עם מכווננים רבים אשר הפכו לאישיים, במהלך הקריירות הממושכות של השליחים הבודדים ביקום.

כאשר המכווננים נשלחים בפועל מדיווינינגטון, למעשה אין הבדל בזמן בין רגע השילוח לשעת הופעתם בדעת של נתיניהם הנבחרים. זמן הנסיעה הממוצע של מכוון מדיווינינגטון לאורנטיה הינו 117 שעות, 42 דקות ו-7 שניות. וכמעט כל הזמן הזה מנוצל ברישום באורסה.

2. דרישות הקדם למשכן מכוון

אף-על-פי שהמכווננים מתנדבים לשירות מיד עם שתחזיות האישיות מועברות לדיווינינגטון, למעשה הם לא מוצבים עד אשר הנתינים האנושיים מקבלים את ההחלטה המוסרית הראשונה של האישיות. החלטתו המוסרית הראשונה של ילד אנושי מקבלת חיווי באופן אוטומטי במסייעת הדעת השביעית, ונרשמת בו ברגע באמצעות הרוח היצריתית של היקום המקומי – זאת דרך מעגל כבידת הדעת האוניברסאלי של הפועל האחד ובנוכחותו של רוח האב הממונה על יקום העל – וזו מעבירה את המידע הזה ללא דיחוי לדיווינינגטון. בממוצע מגיעים המכווננים אל נתיניהם האנושיים מעט לפני יום הולדתם השישי. הממוצע בדור הנוכחי עומד על גיל של חמש שנים, עשרה חודשים וארבעה ימים; במילים אחרות, המכווננים מגיעים אל נתיניהם ביום ה-2,134 לחייהם הארציים.

המכווננים אינם יכולים לפלוש אל תוך הדעת האנושית בטרם זו הוכנה כהלכה על-ידי הסעד השוכן של הרוחות סועדות הדעת והוכנסה אל מעגל רוח הקודש. ופעולתן המתואמת של כל שבע המסייעות נדרשת על-מנת להכשיר כך את הדעת האנושית לשם קבלת המכוון. על דעת היצור להדגים את הכמיהה אל הסגידה ולהצביע על פעולת החכמה באמצעות היכולת לבחור בין ערכי הטוב והרע המופיעים – הבחירה המוסרית.

זהו השלב של הדעת האנושית הנדרש לשם קבלת המכווננים, ואולם ככלל, הם אינם מופיעים ומשתכנים מיידית בדעת שכזו, אלא באותם עולמות שבהם פועלת רוח האמת כמתאמת רוחנית של כלל הסעדים הרוחניים השונים הללו. אם נוכחת רוח זו של בני המתת, תמיד יגיעו המכווננים ברגע שמתחילה הרוח מסייעת הדעת השביעית בפעולתה, וכך מסמלת לרוח האם של היקום כי היא השיגה בפוטנציאל את התיאום של ששת המסייעות הנלוות אשר סעדו לפניה אינטלקט בן-תמותה מעין זה. לפיכך הוענקו המכווננים האלוהיים באופן גורף לכל דעת נורמלית בעלת מעמד מוסרי באורנטיה, וזאת למן היום שבו חל פנטקוסט.

ואפילו משניתנה רוח האמת לדעת, המכווננים אינם יכולים לפלוש באופן שרירותי אל תוך אינטלקט בן התמותה בטרם הופיעה החלטה מוסרית. ואולם, משבוצעה החלטה מוסרית שכזו, מקבלת רוח מסייעת זו את הסמכות הישר מעם דיווינגטון. אין שום מתווכים, סמכויות או כוחות ביניים, הפועלים בין המכווננים האלוהיים לבין נתיניהם האנושיים; האל והאדם מתייחסים ישירות זה לזה.

בימים הקודמים להשפעתה של רוח האמת על כלל תושביו של עולם אבולוציוני, נדמה כי מתת המכווננים נקבעה בהתאם להשפעות רוחניות רבות ולנטיות רבות של האישיות. איננו מבינים עד תום את החוקים השולטים במתת מסוג זה; איננו מבינים מה בדיוק גורם לשחרורם של המכווננים אשר התנדבו לשכון בדעת מתפתחת שכזו. ואולם, הננו מבחינים בהשפעות ובתנאים רבים, אשר נדמה כי הם נוגעים להגעת המכווננים אל דעת שכזו בטרם הוענקה רוח האמת, ואלו הם:

1. השמתן של שומרות שרפיות אישיות. אם בבן-תמותה לא שכן בעבר מכוון, השמתה של שומרת אישית מביאה את המכוון באופן מידי. קיים קשר מובחן ביותר, אך בלתי-ידוע, בין סעדם של המכווננים לבין סעדן של השומרות השרפיות האישיות.

2. ההישג של מעגל ההישג האינטלקטואלי והרוחני השלישי. צפיתי במכווננים אשר הגיעו לשכון בדעת של בן תמותה – כאשר זה השיג את המעגל השלישי – אף בטרם ניתן היה להודיע על הישג שכזה לאישיות היקום המקומי שעניינים מעין אלה נוגעים להן.

3. בעת קבלתה של החלטה עילאית בעלת חשיבות רוחנית יוצאת-דופן. על-פי-רוב, התנהגות אנושית שכזו בעת משבר פלנטארי מלווה בהגעתו של המכוון הממתין.

4. רוח האחוה. בלא תלות בהישג של המעגליים הנפשיים ובהשמתה של שומרת אישית – ובהיעדר מה שנראה כהחלטה של עת משבר – כאשר בן-תמותה מתפתח הופך להיות נשלט על-ידי האהבה לרעיו ומקדיש את עצמו באופן נטול-אנוכיות לסעד של אחיו בשר ודם, לעולם יורד המכוון הממתין לשכון בדעתו של סועד בן-תמותה מעין זה.

5. הצהרה על כוונה לעשות את רצון האל. הננו צופים בכך שנדמה שבני-תמותה רבים בעולמות החלל מוכנים לקבל מכווננים, ועדיין המשגוחים אינם מופיעים. אנו ממשיכים להתבונן ביצורים מעין אלו בחיי היום-יום שלהם, ואז, בשקט ובאופן בלתי-מודע כמעט, הם מגיעים להחלטה להתחיל לבקש לעשות את רצון האל שבמרומים. או אז הננו מבחינים במשלוח המידי של מכווני המחשבה.

6. השפעתה של ההווה העליונה. בעולמות שבהם המכווננים אינם מותכים עם נשמותיהן המתפתחות של תושביהם האנושיים, הננו מבחינים כי לעיתים מוענקים מכווננים בתגובה להשפעות המצויות לגמרי מעבר להבנתנו. הננו משערים כי מתת שכזו נקבעת על-ידי רפלקס קוסמי כלשהו אשר מקורו בהווה העליונה. איננו יודעים אל נכון את הסיבה שבעטיה המכווננים

הללו אינם יכולים להיות מותכים, או אינם מותכים, עם טיפוס הדעת האנושית הללו. התרחשויות מעין אלה מעולם לא נגלו בפנינו.

3. ארגון ומנהל

ככל שידענו מגעת, מכווננים מאורגנים כיחידת פעולה עצמאית המצויה ביקום היקומים ולמעשה הם מנוהלים במישורין מדיווינינגטון. הם הינם אחידים ברחבי שבעת יקומי העל, כאשר כלל היקומים המקומיים מקבלים שירות מטיפוסי משגוחי מסתורין זהים. הננו יודעים הודות לתצפיות כי קיימות סדרות מכווננים רבות אשר נוגעות לארגון סדרתי המשתרע על-פני גזעים, עידנים, וכן בעולמות, במערכות וביקומים. למרות זאת, קשה מאוד לעקוב אחר המתנות האלוהיות האלה, לפי שהן פועלות באופן חליפי ברחבי היקום המקיף.

רישום מלא של המכווננים (מחוץ לדיווינינגטון) מצוי אך ורק במטות של שבעת יקומי העל. מספרו ומיקומו בסדרה של כל מכוון אשר שוכן ביצור מרקיע, מדווח מרשויות פרדיס והחוצה אל המטה של יקום העל, ומשם הוא משודר אל מטה היקום המקומי האמור, ומועבר לפלנטה אשר לה הוא נוגע. ואולם, הרישומים ביקום המקומי אינם מגלים את מספרם המלא של מכוונני המחשבה; הרישומים של נבאדון כוללים אך ורק את מספר ההצבה של היקום המקומי, כפי שזה נקבע על-ידי נציגיהם של עתיקי היומין. המשמעות האמיתית של מספר השלם של המכוון ידועה רק בדיווינינגטון.

נתינים אנושיים ידועים לרוב בהתאם למספר המכוון שלהם; בני-תמותה אינם מקבלים שמות אמיתיים ביקום, אלא לאחר ההיתוך עם המכוון, ועל איחוד זה מעיד מתן השם החדש ליצור החדש על-ידי שומר הגורל.

אף כי מצויים ברשותנו הרישומים על אודות מכוונני המחשבה אשר באורונטון, ואף כי אין לנו כל סמכות עליהם, או כל קשר מנהלי איתם, הננו מאמינים באמונה שלמה כי קיים קשר ניהולי בין העולמות היחידניים של היקומים המקומיים לבין משכנן המרכזי של המתנות האלוהיות בדיווינינגטון. הננו יודעים, כי לאחר הופעתו של בן של מתת של פרדיס, מוצב בעולם אבולוציוני מכוון אשר הפך-לאישי בתפקיד המפקח הפלנטארי על המכווננים.

מעניין להיווכח כי בעת שמפקחים מן היקום המקומי עורכים ביקורת בפלנטה, לעולם הם מכוונים את אמירותיהם כלפי מכוון המחשבה הראשי של הפלנטה, ממש כפי שהם מטילים משימות על ראש השרפיות, ועל מנהיגי סדרים אחרים של הוויות המסופחים לממשל של עולם מתפתח. לפני זמן לא רב, עברה אורנטיה בחינה תקופתית אשר נערכה על-ידי טאבאמנטיה, המפקח הממונה על כלל הפלנטות של ניסויי-החיים ביקום של נבאדון. והרשומות מגלות כי, בנוסף לנזיפות ולהאשמות אשר הפנה כלפי המנהלים השונים של האישיות העל-אנושיות, הוא אף העביר את המסר הבא למכוון הראשי. בין אם זה היה מצוי בסאלווינגטון, באורסה, או בדיווינינגטון, איננו יודעים בוודאות, אך כך הוא אמר:

"וכעת בא אני אליכם, אלו העומדים הרחק מעלי, כאחד אשר קיבל לזמן מה את הסמכות על סדרת הפלנטות הניסוייות; ובא אני אליכם על-מנת לבטא את הערכתי ואת הכבוד העמוק אשר אני רוחש לקבוצה המדהימה הזו של סועדים שמימיים, משגוחי המסתורין אשר התנדבו לשרת בספרה הבלתי-שגרתית הזו. אין זה משנה כמה קשים המשברים, לעולם אינכם כושלים. הרשומות של נבאדון, והרשומות הקודמות של וועדות אורונטון, יעידו כי מעולם לא הואשם מכוון אלוהי באשמה כלשהי. הייתם והנכם נאמנים למה שהופקד בידיכם; הייתם והנכם נאמנים באופן אלוהי. סייעתם לתקן את השגיאות ולפצות על המגבלות של כל אלו העמלים בפלנטה המבולבלת הזו. אתם הנכם הוויות מופלאות, שומריו של מה שטוב בנשמות של העולם המפגר

הזה. אני רוחש לכם כבוד, אף שלכאורה הנכם מצויים תחת סמכותי כסועדים מתנדבים. אני קד בפניכם בענווה מתוך הכרה בחוסר האנוכיות המעודן שלכם, בסעד המבין שלכם, ובמסירותכם חסרת הפניות. אתם ראויים לשם אשר ניתן לכם, המשרתים דמוי-האל של תושביו בני התמותה של עולם מוכה סכסוכים, צער וחולי. אני מכבד אתכם! ואך כפסע ביני לבין הסגידה אליכם!"

כתוצאה מסדרות רבות של הוכחות אשר מעידות על כך, הננו מאמינים כי המכווננים מאורגנים עד מאוד, וכי קיים מנהל אינטליגנטי לעילא ויעיל ביותר, אשר מכווין את המתנות האלוהיות האלה ממקום מרכזי ומרוחק עד מאוד, ככל הנראה מדיווינינגטון. הננו יודעים כי מדיווינינגטון הם מגיעים אל העולמות, וכי ללא ספק לשם הם יחזרו עם מות נתיניהם.

בקרב סדרי הרוח הגבוהים קשה עד מאוד לגלות את מנגנוני הניהול. סדר האישיות אשר עליו אני נמנה – בעודו עוסק בחובות הספציפיים המוטלים עליו – משתתף ללא ספק באופן בלתי-מודע בפעולה עם קבוצות רבות – אישיות, לא-אישיות ותת-אלוהיות – הפועלות באופן מאוחד כמתאמי היקום רחב היריעה. הננו חושדים בכך שהננו משרתים באופן הזה לפי שהננו הקבוצה היחידה של יצורים אשר הפכו לאישיים (למעט המכווננים אשר הפכו לאישיים), אשר כולם כאחד מודעים לנוכחותם של סדרים רבים של ישויות קדם-אישיות.

הננו מודעים לנוכחותם של המכווננים, אשר הינם רסיסה של אלוהותו הקדם-אישית של המקור והמרכז הראשון. הננו חשים בנוכחותן של רוחות השילוש בעלות ההשראה, אשר הינן ביטויים על-אישיים של שילוש פרדיס. בדומה לכך, הננו מבחינים בוודאות בנוכחות הרוח של סדרים עלומים מסוימים, אשר נובעים מעם הבן הנצחי והרוח האינסופית. וכמו כן, הננו מגיבים במידת-מה לישויות אחרות אשר נותרו עלומות מעיניכם.

המלכי-צדקים של נבאדון מלמדים כי השליחים הבודדים הינם מתאמי האישיות של ההשפעות המגוונות האלה, כפי שהן נרשמות באלוהותה המתרחבת של ההווה העליונה האבולוציונית. אפשרי עד מאוד כי אנו משתתפים באיחוד ההתנסותי של רבות מן התופעות הבלתי-מוסברות של הזמן, אך איננו בטוחים באופן מודע בכך שהננו פועלים באופן הזה.

4. היחס להשפעות רוחניות אחרות

בנפרד מן העובדה שייתכן שמכוונני המחשבה מתואמים עם רסיסי אלוהות אחרים, הם פועלים די לבדם במרחבי הפעולה שלהם בדעת האנושית. משגוחי המסתורין מעידים ברהיטות על העובדה שאף-על-פי שנדמה שהאב נמנע מלהפעיל את כלל העוצמה והסמכות האישית הישירה ברחבי היקום המקיף, למרות עצם הוויתור הזה לטובת ילדיו הבוראים העליונים של שילוש פרדיס, וודאי הוא כי האב שמר לעצמו את הזכות, אשר אין עליה עוררין, להיות נוכח בדעתם ובנשמותיהם של יצוריו המתפתחים, כך שיוכל לפעול על-מנת למשוך לעברו את כלל היצורים הברואים, וזאת באופן המתואם עם הכבידה הרוחנית של בני פרדיס. כה אמר בן פרדיס של המתת שלכם בעודו באורנטיה, "ואני, בהינשאי מעל הארץ, אמשך את כלם אלי." הננו מכירים בעוצמת המשיכה הרוחנית של בני פרדיס, ושל עמיתיהם היצירתיים, והננו מבינים אותה, אך איננו מבינים באופן כה מלא את שיטותיו של האב החכם-בכל הפועל במשגוחי המסתורין הללו ודרכם, המשגוחים אשר חיים ופועלים בגבורה כה רבה בתוככי הדעת האנושית.

בעוד שהנוכחויות המסתוריות האלה אינן כפופות לעבודתו של יקום היקומים, אינן מתואמות עמה ואף נדמה כי אינן קשורות אליה – ולמרות שהן פועלות באופן עצמאי בדעת ילדי האדם – הן דוחקות ללא-הרף ביצורים אשר בהן הן שוכנות לעבר אידיאלים אלוהיים, ולעולם הן מושכות אותם כלפי מעלה לעבר התכליות והמטרות של חיים עתידיים טובים יותר. משגוחי המסתורין הללו מסייעים באופן רציף לכינון שלטונו הרוחני של מיכאל ברחבי היקום של נבאדון, זאת בעודם

תורמים באופן מסתורי לייצוב ריבונותם של עתיקי היוםין באורונטון. המכווננים הינם רצון האל, ומכיוון שהבוראים העליונים אף הם ילדי האל, הם מגלמים באופן וודאי את אותו רצון, ובלתי-נמנע הוא שפעולותיהם של המכווננים וריבונותם של שליטי היקום תהיינה תלויות-הדדית אלה באלה. בעוד שלכאורה אין קשר ביניהם, נוכחות האב במכווננים, וכן ריבונות האב של מיכאל מנבאדון, חייבות להוות מופעים שונים של אותה אלוהיות.

דומה כי מכוונני המחשבה באים והולכים באופן בלתי-תלוי יחסית בכל הנוכחויות הרוחניות האחרות; דומה כי הם פועלים בהתאם לחוקי יקום נפרדים יחסית מאלו השולטים ומבקרים את פעולותיהן של כלל ההשפעות הרוחניות האחרות. ואולם, בלא תלות בעצמאות לכאורה הזו, תצפיות ארוכות טווח מגלות ללא ספק כי פעולתם בדעת האנושית מצויה בסנכרון ובתיאום מושלמים עם כל הסעדים הרוחניים האחרים, לרבות אלו של הרוחות מסייעות הדעת, רוח הקודש, רוח האמת והשפעות אחרות.

כאשר עולם נכנס לבידוד עקב מרידה, כאשר עולם מנותק מכל מעגלי התקשורת החיצוניים, כפי שאירע לאורנטיה לאחר ההתקוממות של קאליגסטיה, נותרת רק שיטה ישירה אחת – מלבד שליחים אישיים – לתקשורת בין-פלנטארית ישירה או לתקשורת עם היקום, והיא דרך הקישור של מכוונני הספירה. בלא תלות במה שקורה בעולם או ביקום, המכווננים לעולם לא יהיו מעורבים בכך ישירות. בידודה של פלנטה לא משפיע בשום צורה שהיא על המכווננים ועל יכולתם לתקשר עם כל חלק ביקום המקומי, ביקום-העל או ביקום המרכזי. זוהי הסיבה שבעטיה נערכים מגעים כה תכופים, בעולמות המצויים תחת הסגר, עם המכווננים העילאיים והפועלים מעם עצמם של סגל המילואים של גורל. טכניקה מעין זו משמשת לעקיפת המגבלות המושתות על פלנטה מבודדת. בשנים האחרונות פעל באורנטיה המעגל של מלאכיות העל, ואולם, שיטת התקשורת הזו מוגבלת בעיקרה לפעולות סגל המלאכיות עצמו.

הננו מודעים לתופעות רוח רבות ביקום עצום הממדים, אשר איננו מבינים לגמרי. אין אנו שולטים עדיין בכל המתרחש סביבנו; והנני מאמין כי הרבה מן העבודה הבלתי-מובנת מתבצעת בידי שליחי הכבידה ובידי סוגים מסוימים של משגוחי מסתורין. אינני מאמין שהמכווננים מקדישים עצמם אך ורק לעיצובה-מחדש של הדעת האנושית. הנני משוכנע כי המכווננים אשר הפכו-לאישיים – כמו גם סדרי רוחות קדם-אישיות אחרות – מייצגים את הקשר הישיר והבלתי-מוסבר של האב האוניברסאלי עם היצורים בעולמות.

5. משימתם של המכווננים

כאשר הם מתנדבים לשכון בקרב יצורים משולבים כמו אלו החיים באורנטיה, המכווננים מקבלים על עצמם משימה קשה. ואולם, הם קיבלו על עצמם את המשימה לשכון בדעתכם, על-מנת לקבל שם את ההנחיות של האינטליגנציות הרוחניות של העולמות, ואז לנסות למסור, או לתרגם, את המסרים הרוחניים הללו אל הדעת החומרית; הם הינם הכרחיים לשם הרקעה לפרדים.

את מה שמכוונן המחשבה לא יוכל לנצל בחיכם הנוכחיים, את אותן אמיתות אשר הוא לא יוכל לשדר בהצלחה אל האדם אשר בקרבו הוא נישא, הוא ישמור בנאמנות לשם שימוש בשלב הקיום הבא, ממש כשם שכעת הוא נושא ממעגל למעגל את אותם פריטים אשר הוא אינו מצליח לרשום בהתנסות הנתין האנושי, בשל חוסר יכולתו, או כישלונו, של היצור לשיתוף-פעולה בשיעור מספק.

על דבר אחד תוכלו לסמוך: המכווננים לעולם לא יאבדו דבר ממה שהופקד למשמרתם; מעולם לא חזינו בכישלונם של מסייע רוח שכזה. מלאכיות, כמו גם סוגי הוויות רוחניות גבוהים אחרים, ואפילו כמו הבנים של היקום המקומי, עלולים לאמץ מעת לעת את הרוע, עלולים לסטות לעיתים

מסמך 108

מן הדרך האלוהית, אך המכווננים לא ייכשלו אף פעם. הם הינם מהימנים לחלוטין, ועובדה זו נכונה באותה המידה ביחס לכל שבע הקבוצות.

המכוון שלכם הינו הפוטנציאל של סדר הקיום החדש והבא שלכם, המתת המתקדמת של היותכם לנצח בנים לאל. בהסכמתכם, והודות לה, נתונה בידי המכוון העוצמה להפעיל על הנטיות של דעתו החומרית של היצור, פעולות התמרה של מניעי הנשמה המורונטית המגיחה ותכליותיה.

משגוחי המסתורין אינם מסייעי מחשבה; הם מכוונני מחשבה. באמצעות הכוון ותהליך ההפיכה לרוחני, הם עמלים עם הדעת החומרית לשם בנייתה של דעת חדשה עבור העולמות החדשים והשם החדש של הקריירה העתידית שלכם. משימתם העיקרית נוגעת לחיים העתידיים, לא לחיים האלה. הם מכוונים מסייעים שמימיים, לא מסייעים ארציים. אין להם כל עניין בהקלת הקריירה של בן התמותה; הם דווקא מבקשים להפוך את חייכם לקשים ולנוקשים במידה סבירה, ובכך להרבות ולהמריץ את ההחלטות. נוכחותו של מכוון מחשבה כביר אינה מקנה חיים קלים ונטולי מחשבה מאומצת, ואולם מתת אלוהית מעין זו תקנה שקט נפשי נשגב ושלוות רוח עילאית.

רגשות השמחה והצער שלכם – החולפים והמשתנים כל העת – הינם בעיקרם תגובות אנושיות וחומריות לחלוטין למצב הנפש הפנימי שלכם ולסביבה החומרית החיצונית. לפיכך, אל נא תבקשו מן המכוון כי ינחם אתכם נחמה אנוכית, ואל נא תבקשו ממנו נוחות אנושית. המכוון עסוק בהכנתכם להרפתקה הנצחית, בהבטחת הישרדותכם. אין זה משימתו של משגוח המסתורין ליישר את הדורי רגשותיכם או לסעוד את גאוותכם הפגועה; תשומת לבו וזמנו של המכוון נתונים להכנת נשמתכם לקריירת ההרקעה הממושכת.

אני בספק אם אני מסוגל להסביר לכם מה בדיוק עושים המכווננים בדעתכם ועבור נשמתכם. אינני יודע אם אני מודע לחלוטין למה שבאמת קורה בחיבור הקוסמי בין משגוח אלוהי לבין דעת אנושית. במידת מה, כל אלו הינם בבחינת מסתורין עבורנו, לא ביחס לתכנית ולתכלית, אלא ביחס לאופן שבו אלה מושגות הלכה למעשה. זוהי בדיוק הסיבה שבעטיה הננו ניצבים נוכח קושי שכזה בשעה שאנו מנסים למצוא שם הולם למתנות הנשגבות האלה אשר מקבלים האנשים בני התמותה.

מכווני המחשבה היו רוצים לשנות את רגשות הפחד שלכם לאמונה באהבה ובביטחון; ואולם, הם אינם מסוגלים לעשות דברים מעין אלו באופן מכני ושרירותי; זוהי משימתכם שלכם. כאשר אתם מבצעים את אותן החלטות אשר משחררות אתכם מאזיקי הפחד, אתם מספקים, פשוטו כמשמעו, את נקודת המשען שעליה יכול המכוון להציב את הפיגום הרוחני של ההארה המרוממת והמקדמת.

ככל שהדבר נוגע לעימותים החדים והמובחנים-היטב בין נטיותיהם הגבוהות לנטיותיהם הנמוכות של הגזעים, בין מה שבאמת נכון לבין השגוי (ולא רק מה שאתם קוראים לו נכון ושגוי), אתם יכולים לסמוך על כך שהמכוון לעולם ישתתף באופן מובחן ופעיל בהתנסויות מעין אלה. העובדה שפעילות מכוון מעין זו עשויה להיות בלתי-מודעת לשותף האנושי איננה גורעת כהוא זה מערכה וממציאותה.

אם עומדת לרשותכם שומרת אישית של גורל ותיכשלו בהישרדות, תידרש אותה מלאכית שומרת לעמוד למשפט בנוגע לביצוע של מה שהופקד בנאמנותה. ואולם, מכווני המחשבה אינם כפופים לבחינה מעין זו כאשר נתיניהם אינם מצליחים לשרוד. כולנו יודעים כי, בעוד שמלאכית עלולה שלא להגיע למושלמות של סעד, עבודתם של מכווני המחשבה מתבצעת במושלמות של פרדיס; הסעד שלהם מתאפיין בטכניקה נטולת רבב המצויה מעבר לביקורתה של הוויה כלשהי מחוץ

מסמך 108

לדיווינגטון. עומדים לרשותכם מדריכים מושלמים; ולפיכך, יעד המושלמות ניתן להשגה בוודאות.

6. האל שבאדם

אכן, הצעת המכווננים המרוממים והמושלמים להתקיים בפועל בדעתם של היצורים החומריים, כדוגמת בני התמותה של אורנטיה, ולהביא לידי מימוש איחוד על-תנאי עם ההוויות אשר מקורן חייתי בכדור הארץ, הינו פלא של ירידה אלוהית מטה אל הארץ.

בלא קשר למעמדם הקודם של תושביו של עולם, לאחר המתת של בן אלוהי ומשניתנה לכל אדם מתת רוח האמת, נוהרים המכווננים אל עולם שכזה על-מנת לשכון בדעת כל היצורים הרצוניים הרגילים. לאחר סיום משימתו של בן פרדיס של מתת, אכן הופכים משגוחים אלה ל"ממלכת השמיים בתוכם". באמצעות המתת של המתנות האלוהיות מתקרב האב במידה הקרובה ביותר אל החטא ואל הרוע, זאת משום שנכון הדבר, הלכה למעשה, שהמכוון נדרש להתקיים בצוותא בדעת האנושית ואפילו ממש בתוככי חוסר היושר של האדם. המכווננים השוכנים נסערים במיוחד בשל אותן מחשבות מטונפות ואנוכיות; הם מתייסרים בשל חוסר הכבוד כלפי מה שיפה ואלוהי; והרבה מפחדיו החייתיים והמטופשים של האדם, כמו גם רבות מחרדותיו הילדותיות, מעכבות את עבודתם של המכווננים, הלכה למעשה.

אין כל ספק כי משגוחי המסתורין הינם המתת של האב האוניברסאלי, השתקפות צלם האל ברחבי היקום. מורה גדול אחד התריע פעם באזני בני האדם כי עליהם להתחדש ברוח אשר בדעתם; עליהם להפוך לבני-אדם חדשים, אשר נבראו, כמו האל, ביושרתה של האמת ובשלמותה. המכוון הינו סימן האלוהיות, נוכחותו של האל. המונח "צלם אלוהים" איננו מתייחס לדמיון פיזי, או למגבלות אשר הינן מנת חלקו של היצור החומרי, אלא דווקא למתת של נוכחות רוחו של האב האוניברסאלי, בדמות המתת הנשגבת של מכווני המחשבה המוענקת לפחותים שביצורים אשר ביקומים.

המכוון הינו המעיין אשר ממנו נובעים ההישג הרוחני והתקווה לאופי אלוהי בתוכם. הוא הינו העוצמה, הזכות והאפשרות להישרדות, זו אשר מבדילה אתכם לגמרי ולנצח מיצורים חייתיים גרידא. הוא הינו הגירוי למחשבה הפנימית הגבוהה יותר, האמיתית, בניגוד לגירוי החיצוני והפיזי, אשר מגיע אל הדעת דרך מנגנון האנרגיה העצבית של הגוף החומרי.

נאמנים מסורים אלו, המופקדים על הקריירה העתידית שלכם, משכפלים במהימנות כל יצירה מנטאלית לכדי מקבילתה הרוחנית; וכך הם בוראים אתכם מחדש, לאט אך בבטחה, כפי שאתם הנכם באמת (אך ורק רוחנית) על-מנת להקים אתכם לתחיה בעולמות ההישרדות. וכל יצירות הרוח החדשות האלה משתמרות במציאות המגיחה של נשמתכם האלמותית והמתפתחת, בעצמי המורונטי שלכם. מציאויות אלה אכן מצויות שם, אף-על-פי שרק לעתים רחוקות יוכל המכוון לרומם את היצירות המשוכפלות האלה במידה הנדרשת על-מנת להציגן לאור המודעות.

וכפי שאתם הנכם ההורה האנושי, כך משמש המכוון כהורה האלוהי של העצמי האמיתי שלכם, העצמי הגבוה והמתקדם שלכם, העצמי הטוב יותר, המורונטי, והרוחני לעתיד, שלכם. זוהי הנשמה המורונטית המתפתחת אשר מוערכת על-ידי השופטים והפוסקים, בשעה שהם מצהירים על הישרדותכם ומעבירים אתכם מעלה אל העולמות החדשים ואל הקיום הבלתי-פוסק המצוי בקשר-של-נצח עם שותפכם הנאמן – האל, המכוון.

המכווננים הינם אבותיכם הקדמונים הנצחיים, המקורות האלוהיים של נשמותיכם האלמותיות המתפתחות; הם הינם הדחף הבלתי-פוסק המוביל את האדם לנסות ולשלוט בקיום החומרי

מסמך 108

הנוכחי לאור הקריירה הרוחנית העתידית. המשגוחים הינם כאסירי התקווה אשר לעולם אינה גוועת, המעיינות הנובעים של הקדמה הנמשכת לעד. ואיך שהם שמחים לתקשר עם נתיניהם בערוצים פחות או יותר ישירים! ואיך שהם עוזים כאשר הם יכולים להיפטר מן הסמלים, ומשיטות עקיפות אחרות, ולהביק את מסריהם הישר אל האינטלקט של השותף האנושי שלהם!

אתם, בני האדם, התחלתם בפרישתם הבלתי-נגמרת של נוף אינסופי כמעט, של ספרות של אפשרויות בלתי-נדלות, בלתי-נגמרות, והולכות ומתרחבות לעולם, לשירות מעורר, להרפתקה אשר אין דומה לה, לחוסר-וודאות נשגב ולהישג חסר-גבולות. כאשר מתקבצים העננים מעל לראשיכם, שומה על אמונתכם כי תקבל את עובדת נוכחותו של המכוון השוכן, וכך תוכלו להרחיק ולראות אל מעבר לערפילי חוסר-הוודאות האנושי, אל בוחק זריחתה של שמש היושרה הנצחית, הניצבת בגבהי העולמות העליונים של שטניה, אשר מזמנים אתכם אליהם.

[הוצג על-ידי שליח בודד של אורונטון].